

[Kirsten Jacobsen]

Selvfølgelig havde justitsministeren, da hun havde været bestyrelsesformand, et ansvar, men vi synes i Fremskridtspartiet også, at der er en anden gruppe, som er ansvarlige. Det er dem, der reviderer de regnskaber, som forskellige bestyrelser i meget stor grad hæfter sig op på.

Derfor har Fremskridtspartiet foreslået, at hvis der er ejerinteresser, skal man ikke kunne revidere et firma. Vi vil have fastslået, at det er et forbud. Man kan godt kalde lovforslag nr. L 267 for lex Revisionsselskabet af 1920. Vi kan såmænd lige så godt snakke lige ud af posen, for det er det, det handler om. Det er den såkaldte kammeratskabsrevision.

Og Solhavegårdsagen var jo ikke et enestående eksempel. Det forholder sig jo sådan, at det revisionsinstitut, som er ejet af fagbevægelsen, kooperationen osv., reviderer den samme socialdemokratiske families virksomheder. Det har det gjort hele tiden, det har det gjort altid. Vi så jo i SiD-sagen i Århus, hvordan underslæb for flere millioner kroner havde kunnet foregå i flere år, for når revisionen kom, meddelte man bare, at man ikke var hjemme den dag, og så så man gennem fingre med det.

Vi har i forbindelse med Ungbos konkurs set, hvordan man 3 måneder før konkursen har kunnet få et revisorregnskab fra Revisions-selskabet af 1920 til flere hundrede millioner kroner, som siger: Der er ingenting i vejen.

En sådan lemfældig revision, fordi man enten er i familie med dem, der reviderer, eller har ejerinteresser eller på anden måde er sammenblandet, er uacceptabel, fordi et regnskab skal være retvisende. Og for at undgå enhver tvivl, har Fremskridtspartiet sammen med SF fremsat dette forslag, som vil umuliggøre, at noget sådant kan ske i fremtiden,

Socialdemokratiet sagde da også ved førstebehandlingen, at det var de principielt meget enige i og positive over for; det siger de i og for sig stadig væk i betænkningen. Men så siger de, at der foreligger nogle afgrænsningsproblemer: Det kan godt ske, at området egentlig skal være bredere end det, Fremskridtspartiet og SF har taget op i lovforslaget. Derfor vil man afvente, at en revisorkommission kommer med en betænkning. Og da kommissionen kommer med betænkningen allerede til september, vil man stemme imod det lovforslag, der foreligger nu.

Jeg synes, det er en dårlig undskyldning, for selv om et forslag ikke tager alle hjørner af et område med, må det dog være bedre at lukke de helt åbenbare huller her og nu, hvis man mener noget med, at der skal en ny moral til, og at sådan nogle ting, som der har været tale om, ikke skulle kunne lade sig gøre under en socialdemokratisk regering. Men det mener man ikke i Socialdemokratiet, når det er ens egne, det handler om.

Det vil vi tage til efterretning, og så får vi jo se, hvilke skandaler der kan nå at opstå fra nu af og til Revisorkommissionen er færdig med sit arbejde og industriministeren har fået nøklet et forslag sammen, som eventuelt bliver behandlet i næste samling og måske derefter vedtaget. Der kan komme mange skandaler fra mange af den slags virksomheder, som revideres af »1920«, og så kan vi jo feje op efter dem bagefter.

Det sørgelige er jo bare, at der i mange af disse tilfælde vil være gået offentlige penge tabt. Det vil man undgå, hvis man vedtager Fremskridtspartiets og SF's lovforslag.

Ole Vagn Christensen (S):

Det var en ordentlig svada, som startede med »Ny kurs«, ny moral. Ja, det skal jeg sandelig love for, fru Kirsten Jacobsen! Det er kun et halvt års tid siden, sagde jeg den 30. april, at et stort flertal her i Tinget forkastede et forslag af lignende karakter med den begrundelse, at der skulle nedsættes en revisorkommission. Og så vidt jeg ved, har denne revisorkommission ikke afsluttet sit arbejde endnu.

Også ved førstebehandlingen tog vi en lang debat om, at det, man ønsker med dette lovforslag, sådan set kun er at hænge nogle foretagender ud. Det er ikke det seriøse arbejde, det er ikke den høje moral, som man stod og efterlyste, nemlig at man går grundigt til værks, når man går i gang med at undersøge disse ting og få lavet ændringer.

Enighed omkring dette spørgsmål ville have været god moral. Det var det spor, man skulle have fortsat ad, i stedet for ved at bringe enkeltstående sager op at prøve at sige, at det hele nok er af en sådan karakter, at man er nødt til at foretage noget drastisk her og nu.

Vores opfattelse i Socialdemokratiet er, at på den måde laver vi ikke lovgivning.